

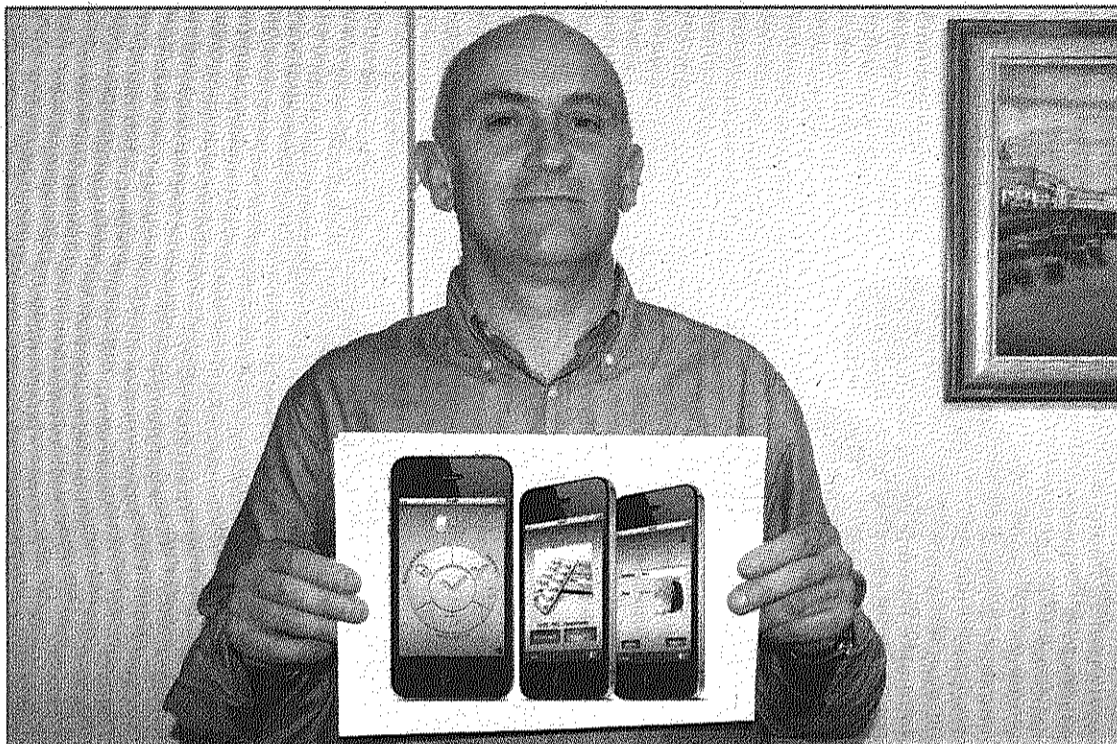
■ UNA INICIATIVA D'ABAST MUNDIAL DE L'EMPRESA DE SANT CELONI MEDIACTIVE

Josep Cardona idea una aplicació gratuïta de mòbil per planificar la presa de medicaments

REDACCIÓ
Sant Celoni

Amb fins a 2.000 descàrregues en un parell de setmanes i amb l'horitzó d'arribar a les 100.000 en un any, el Celoni Josep Cardona ha llençat a l'espai 2.0 una aplicació per a mòbils "senzilla i útil" que facilita l'administració de medicaments tant a l'usuari com a persones a càrrec. Mediactive, l'empresa de nova creació que dirigeix, posa a disposició la descàrrega gratuïta en castellà de l'aplicació denominada MedsOnTime que en les properes setmanes, explica, estarà disponible a la resta del món en anglès al preu de 0,79 euros.

La clau de la senzillesa de la nova aplicació, remarca, és que està pensada pel dia a dia de les persones ja que considera que els experts del sector "ho haguessin complicat". Accedint a MedsOnTime, l'usuari pot configurar un o més perfils i programar la medicació a prendre i fixar quan s'ha de prendre per rebre'n l'avís. Per a cada medicament que s'incorpora a l'usuari, es pot afegir una fotografia de la capsula o de la pastilla per evitar confusions, especialment per a la gent gran, i la programació es pot establir per dies, mesos o indefinida, segons el cas.

El celoni Josep Cardona mostra el disseny que es pot descarregar a l'App store (AdBM)

"Hi ha malalts crònics que van amb el pastiller, i la fotografia de la caixa o la pastilla ajuda a identificar la que s'han de prendre", remarca. Tot i amb això, aquesta aplicació pot tenir nombroses utilitats i servir no només a malalts crònics. Des d'avisar quan prendre una pastilla en cas de malaltia fins a programar pre-

ses habituals com la pastilla anticonceptiva, en el cas de les dones, fins a persones amb fills o pares a càrrec que han de fer memòria de quan administrar els medicaments. A més, compta amb un element de confidencialitat, ja que l'usuari pot incorporar, si vol, una contrasenya al perfil per assegurar-se que només ell accedeix

a les dades entrades.

Fins i tot, apunta, pot ser útil en el cas de professors d'escoles que hagin d'administrar xarops o pastilles a alumnes en horari escolar o en infermeria per programar a quins usuaris cal atendre a cada hora. L'aplicació permet veure l'historial de pastilles que cal prendre al dia, que es poden classificar

per hores o per àpats. L'aplicació està pensada especialment, però, per a les persones que han de seguir un pla de medicació de manera temporal o indefinida i per als usuaris amb persones a càrrec que precisin una pauta mèdica.

La idea inicial de Cardona era fer un aparell mèdic d'avís específic però l'existència de les aplicacions de mòbils el va fer adonar que aquest era un aparell al que tothom tenia accés i al que tan sols calia incorporar una aplicació específica. La gràcia, ha explicat, és "tenir molt clar per què ho vols i donar-hi l'agilitat necessària perquè és quan hi treus tota la utilitat". A més, ha destacat, el de les aplicacions de mòbil "és un negoci global, arribes a tot el món".

La bona experiència amb aquesta iniciativa ha fet que Cardona ja estigui explorant altres aplicacions en l'àmbit mèdic. "En tenim pensada una específica per a temes del cor" i fins i tot es plantegen adaptar MedsOnTime a l'àmbit de les mascotes. També té "alguna cosa al tinter per incorporar amb actualitzacions de MedsOnTime en dos o tres mesos" i que n'ampliarien el servei.

Actualment l'app està disponible per a iPhone, iPad i iPod touch i properament també ho estarà per Android. La simplicitat i utilitat d'aquesta proposta ja li ha valgut crítiques molt positives a mitjans especialitzats de l'àmbit de les aplicacions i centres mèdics catalans s'han interessat pel seu funcionament i les possibilitats que se'n poden derivar.

TRIBUNA OBERTA

FERRAN CATARINEU PRAT, fcatarineu@hotmail.com

Montserrat Nebrera

Quan Montserrat Nebrera hi va entrar, a la política s'hi produí una tramuntanada. Tramuntanada perquè amb Nebrera va entrar aire fresc, però també perquè l'aire de la tramuntana és veloç, ho fa trontollar tot. I dura poc. Nebreda fou com la tramuntana: fresca en les idees, poc dúctil en política i avesada a dir el que pensava. Com la tramuntana va durar poc. Diputada pel Partit Popular de Catalunya des de 2006 a 2010 de la mà de Josep Piqué -encara que no s'afilià fins el 2007, un any més tard- el 2008 va presentar la seva candidatura per presidir el Partit Popular de Catalunya amb prou recolzament, encara que guanyés l'Alicia Sánchez Camacho gaudint del suport explícit de Madrid. Políticament incorrecte, cosa que actualment és una actitud molt difícil de mantenir, ben aviat va patir l'obertura d'expedients per part del seu partit. Primer per la polèmica crítica a l'accent 'que feia riure' de la ministra de Fomento Magdalena Álvarez, d'ingrata memòria, per la que va disculpar-se després (la veritat és que sí que la ministra feia riure i també d'altres ministres; pitjor, d'altres fan pena). Més tard per haver criticat a Sánchez Camacho titllant-la de 'farisea', res de

l'altre món, també com molts d'altres polítics.

Després de renunciar al seu escó i a la militància al Partit Popular a finals de 2009, va crear un nou partit el 2010, 'Alternativa de Govern', que va fracassar com gairebé tots els partits nous que han nascut a l'aixopluc de la democràcia (Cal senyalar que tant el C's-Ciudadanos com la UP y D de la Rosa Díez no sols aguantaran sinó que amb un Partit Popular més de centredreta poden créixer: a la majoria dels països europeus hi ha partits que aglutinen els votants de l'extrema dreta més dura: a França el Front National de Le Pen, a Bèlgica el Front National, a Àustria el Partit per la Llibertat i així a quasi tot Europa).

Ambiciosa, segurament va triar el Partit Popular de Catalunya perquè era el que, proper a la seva ideologia, pensava que li feia falta un líder. Ser ambiciós és un requisit necessari per un polític; el polític que no en sigui, que no aspiri a més, o no pugui aspirar-hi pel motiu que sigui, personal, familiar, de context, que es retiri. Però el temps canvia sense aturador i el polític si ha

d'adaptar, i els partits també. En una recent entrevista a El Singular Digital Montserrat Nebrera va fer sucoses i certament sensates declaracions. Com el president Pujol, preguntada per la independència de Catalunya va contestar que la veu a prop: "No la veia fa deu anys, i ara em sembla cada cop més factible" i ho justifica perquè "l'opinió pública de Catalunya ha anat canviant de discurs i la independència cada cop té més adeptes". Segons Nebrera la solidaritat sense límits temporals i quantitius és una pressa de pèl, i ens porta a la sensació sentimental que ja no hi tenim res a veure amb Espanya. I es que, com tothom, també Nebreda veu que en aquests temps de crisi la gent ha començat a mirar la butxaca i això ha generat un independentisme econòmic.

Montserrat Nebrera té dins el cuc de la política i "una vegada te l'injecten no te'l pots treure mai més", diu ella. I és cert. Quan es té el cuquet de la política res satisfà, ni moure't en l'activisme cultural, ni en activitats socials; sempre et duren poc. Diu que li agafa una certa nostàlgia quan veu persones que ara estan governant i que ha conegut per-

sonalment. I segurament no ho entén. No entén com essent ella una persona extraordinàriament ben preparada, llicenciada en Filosofia Política i en Filologia Clàssica, doctora en Dret per la Universitat de Barcelona, professora de Dret Constitucional de la Universitat Internacional de Catalunya, ex Directora d'Estudis Socials de l'Institut Cambó, ha de veure com sovint arriben a consellers, ministres o fins i tot a presidents gent que no té més coneixements que qualsevol adolescent de setze anys. Així és aquest país, el nostre i el del costat.

Partidària d'un estat confederal, segurament Montserrat Nebrera es va equivocar de partit i segurament s'hagués trobat millor ideològicament a Unió Democràtica que, com diu el seu president en Duran i Lleida, des de 1931 quan es va fundar, defensa l'estat confederal, i per molt que hagin canviat els temps encara s'hi manté ferm. Unió Democràtica no canvia, és insensible als canvis. Ben mirat Montserrat Nebrera tampoc hi hagués surtat: Duran i Lleida i el seu entorn més immediat són un tap inamovible que no deixen ascendir ningú.